

BETE HÍREK

Találkozó. A Turisták Lapja előző számában jelezte már az egyesület, hogy április 18-án olyan túrát vezet, mely egyben találkozó is lesz. Találkozója az Alma Mater falait elhagyott, végzett diákoknak, az öreg Betéseknek.

Virágvasárnap borús reggelén dr. Komarnicki Gyula a Kétbükkfanyeregűtől, Horn K. Lajos Leányvártól vezetett egy-egy csoportot a találkozás színhelyére, a Kétágúhegy közkedvelt szikláihoz, ahol több mint negyvenen gyűltek össze. Közöttük nem egyen még a MTE Egyetemi Osztályának voltak tagjai. Ezek közül a legrégebb, az első világháború előtti tagok közül megjelentek Berán Nándor, dr. Bodnár István, Horn K. Lajos, dr. Jordán Károly, dr. Komarnicki Gyula, vitéz Madaras Jenő, ifj. Thirring Gusztáv. Rajtuk kívül azonban a világháború utáni évek valamennyi évfolyama is képviselve volt.

De nemcsak megjelentek az egyesület pártoló tagjai, hanem kötelet is fontak derekukra és a sok mászó részére, szinte kevésnek bizonyult a kő a Kétágúhegyen. Egy nagyapa hátzszakjából előkerült egy olyan manillakötél, mely már 16 év óta pihent.

Délben, rövid időre abbamaradt a mászás és a „Vár” alatt összegyűlt tagokat az egyesület elnöke üdvözölte. Hangsúlyozta, hogy minden egyesülésben az eszme szolgálata ad alapot az egyesület létének; az biztosítja egyes nemzedékek között az összhangot, ez neveli az új nemzedéket. A Betében ez az eszme az alpinizmus. „Az a szikra, — mondotta — mely elindította az egyesületet, éq ma is és egymásután lobbantja lángra az ifjú lelkeket, akik csillogó szemmel járják az elődök útjait.”

A köszöntésre dr. Komarnicki Gyula válaszolt. Átadta azok üdvözlését, akik megjelenni nem tudtak, majd örömet fejezte ki a lelkes egyesületi élet és munka felett, majd így folytatta: „Az alpinizmusról mondottakat ki kell egészítenem. Mikor 1908-ban megalakult az önálló BETE és célunk a magashegymászás üzését tűztük ki. Öntudat alatt azonban nem ez adta meg igazi tartalmát törekvéseinknek, hanem az a szándékunk, hogy úttörő munkát végezzünk, aminél talán csak másodrendű kérdés, hogy ennek mi adja a talaját. Élt bennünk valami megfoghatatlanul, valami, ami arra ösztönzött bennünket, hogy teljesítsük az ifjúság ősi hivatását, legyünk a kovász, a lendület, az úttörők. Újat kerestünk a természetjárásban. — Örömmel tölt el bennüket,

hogy az egyesületben tovább él ez a gondolat és a BETE-nek ehhez az elvéhez hiven, a hegymászokon kívül a barlangkutatók, legújabbán pedig a kajakosok szerepelnek az élen.”
Dr. Dezsényi János.

Mátyás király-emléktúra. Egyesületünk húsvétkor rendezte meg kegyeletes Mátyás-ünnepségét Sajógömörön, az igazságos király legendás szőlőkapáltatásának színhelyén. Jól esett az az érdeklődés, mellyel a község vezetősége, a levették és tanulók 1—1 csoportja bennünket fogadott és az ünnepségünkön résztvett. Az egykori szőlőkapáltatás színhelyén ma már semmi emlék nem található s a vár is lassan az enyészetnek esett áldozatul. Ellenben a község szívében gondozott kis kertben áll a nagy reneszánsz uralkodó szobra, mely kezében a kapával a Várhegy és a szőlőhegyek felé tekint. Az ünnepségen, hol az említettekön kívül a községből is sokan megjelentek, dr. Dezsényi János, az egyesület elnöke mondott emlékbeszédet, méltatva a Hollós király egyéniségét és világtörténeti jelentőségét. Egyesületünk kegyeletes megemlékezésének jelül koszorút helyezett el az emlékműre.
Karl János.

Emléktáblaavatás az Aggteleki-barlangban. A Mátyás-túrán résztvevők, a MTE és MKE kiküldötteinek, valamint a szilicei fennsík kutató barlangászok együttes jelenlétében egyesületünk emléktáblát helyezett el az Aggteleki barlangnak azon a pontján, ahonnan a kutatók dr. Kessler Hubert vezetésével elindulva 1932 augusztus 21-én megtalálták a barlangrendszernek a mérések alapján valószínűleg gondolt, de eddig még fel nem fedezett összefüggését a kecsői ággal. A felfedezés nemcsak az egyesület barlangkutató-szakosztályának hírnevét öregbítette, de hazai turista szempontból megvolt az az óriási jelentősége, hogy nyilvánvalóvá lett a barlangrendszer egyedülálló mivolta a méretek tekintetében is. Több mint egy évtized elmúltával, most nyílt arra lehetőség, hogy a nevezetes eseményt maradandó módon megörökítsük. Az egyesület részéről Szöllössy Jenő mondott avatóbeszédet, hangsúlyozva az akkori kutatók lankadatlan buzaalmát és kétségtelen érdemeit. Dr. Kessler Hubert a barlangigazgatóság nevében átvette az emléktáblát, mely egyesületünk munkájának egy kimagasló eseményét örökíti meg és kiemelte, hogy annak megőrzéséről mindig gondoskodni fog.
Karl János.